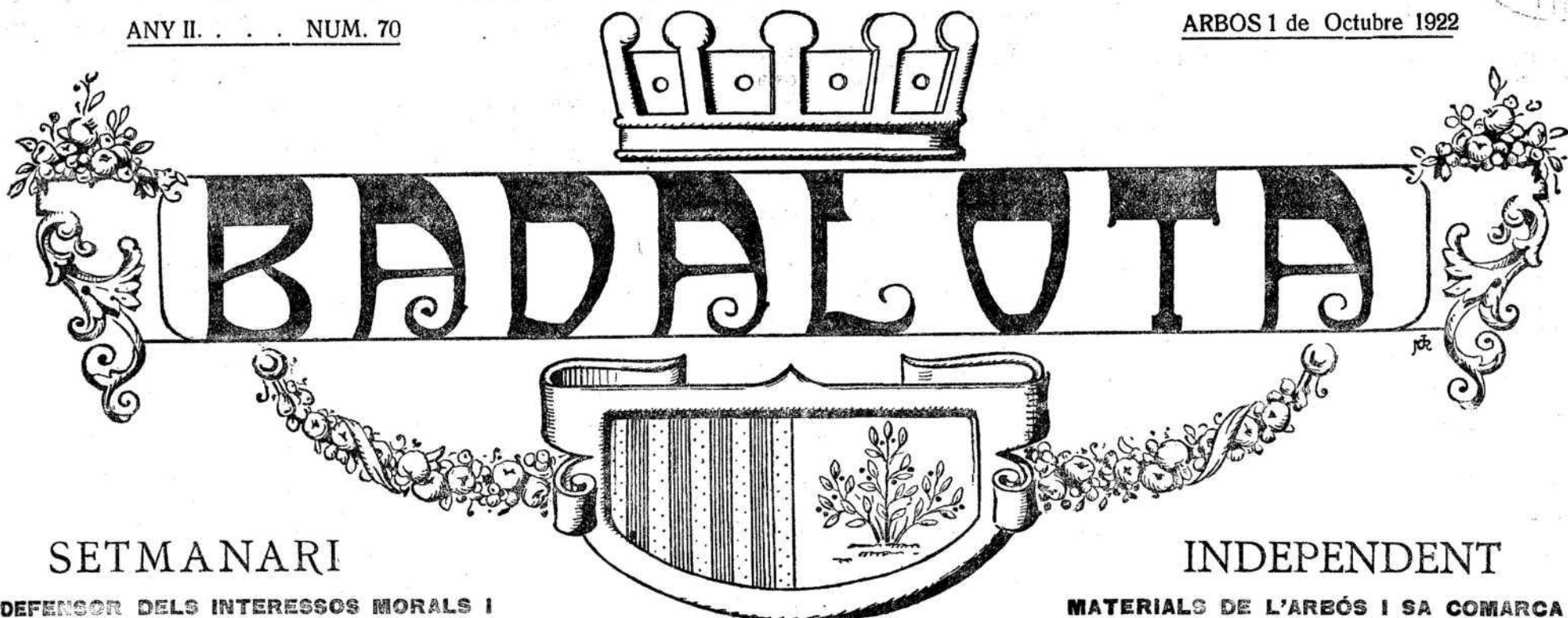
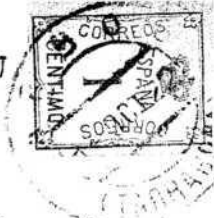

SETMANARI

INDEPENDENT

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORAIS I

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Arbós i comarca, un mes, 0'50 ptes : Fora, trimestre, 2 ptes.
Estranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Jullà, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
A PREUS DE TARIFA

Banc Comercial de Tarragona

Capital Ptes. 5.000.000 - Reserves: Ptes. 325.000

AGENCIA D'ARBÓS

Rambla Gener, 1, i Carrer Major, 64. - Teléfono 691

Negociem tots els cupons de venciment 30 Setembre i 1.er d' Octubre

Aquesta AGENCIA DEL BANC COMERCIAL DE TARRAGONA està encarregada de pagar tots els cupons de les accions i obligacions emeses per el «Sindicat Vitícola Comarcal d'Arbós» de venciment 30 Setembre i atrassats, quedant obert el pago desd'avui a últim del corrent mes, durant les hores de despatx.

CAIXA D'ESTALVIS

Admetem impositcions desde 1 pesseta en llibretes a la vista, al 3 i mitg per 100 anyal
» » » 250 pesetes en » a sis mesos, al 4 i mitg per 100 anyal
» » » 500 » » a un any, al 5 i mitg per 100 anyal

HORES DE DESPATX: Matí, de 9 a 1—Tarda, de 4 a 7 tots els dies feiners.—Diumenges, matí, de 9 a 1.

CASH CENTRAL: Apodaca, 24, (edifici propi) Tarragona

CAIXA AUXILIAR: Borsí de Tarragona, Rambla Sant Joan, 27

Altres Agencies: MORELL i TORREDEMBARRA

SOBRE ADOBS

I

Si analisessim els elements de que es componen les plantes, trobaríem que son els mateixos per a totes elles, diferenciant-se unes de les altres per la proporció en que els contenen. Aquets principis els extreuen, els vegetals, de l'atmosfera i de la terra per mitjà de les fulles i de les arrels. Uns els hi trobem en gran abundor relativament a les seves necessitats, com son: oxigen, hidrogen, carbó, magnesi, sofre, clor, silici; etc., altres *pràcticament* ámb escassetat i són: el nitrogen, ácid fosforic i potasa.

En realitat si estudiessim la composició de la terra, veuríem que aquests quatre últims elements els conté en quantitats considerables, es a dir: que te *potencialitat* per a produir collites indefinidament. Però l'experiencia ens ensenya que la continuïtat del cultiu en una terra, acaba per donar colli-

tes migrades la qual cosa es deguda a que dites materies fertilitzants s'hi troben formant compostos que no són directament assimilables per les plantes, sinó que necessiten transformar-s'hi gracies a un procés natural bastant lent, i per tant un cop esgotades les reserves d'aliments que tenia el terreny en formes facilment absorbibles, les plantes han de contentar-se amb les materies nutritives procedents de la transformació que dintre cada any sofreixen les que no es troben en estat a proposit per a passar a integrar l'organisme vegetal. L'alimentació esdevé insuficient i en conseqüencia el rendiment disminueix.

No vol dir aixó que no hi hagi terres excepcionalment fértils i molt profundes que no donguin per moltíssim temps collites i més collites sens minva sensible. En les de fertilitat mitja--i per tant mes en les pobres--el decreixement de producció serà més o menys ràpid segons siguin mes o

menys exigents els cultius a que es destinin.

Es precis per tant, si no volem esgotar el terreny, restituir-li tots els materials nutritius que les collites anuals li prenen (*Llei de restitució*). Ja havem indicat que els únics que convé retornar-li són: nitrogen, ácid fosfòric i potasa. Les substancies que s'empleen per a donar a les plantes aquests principis essencials a la seva alimentació, són ço que anomenem *adobs*.

Les treballs racionals i ben aplicades, contribueixen a movilitzar els materials fertilitzants, posant-los a l'abast de les plantes; mai, però, en la quantitat que exigeixen la nutrició i desenrotllament d'aquestes per a donar bones produccions. Queda sempre un déficit que obliga a *adobar* per tal de donar-les-hi els elements necessaris que no trobarien a la terra.

La restitució no deu esser absoluta: dependrà de la composició del terreny, o sigui de la proporció en que contingui els principis nutritius. Si aquest per exemple fos molt ric en potasa assimilable, no seria precis retornar potasa a la terra. Es dir: l'agricultor deu mirar a la vegada a les exigencies del cultiu i a la riquesa del terreny en elements assimilables i considerar l'*adob* com un complement de la terra. En general convé aplicar els tres.

En l'aplicació dels adobs, a mes de la llei de restitució, deu tenir-se present la *llei del mínimum*, segons la qual: les collites són proporcionals a la quantitat de l'element fertilitzant assimilable i absorbible que es troba en més petita quantitat en el terreny, relativament a les necessitats de les plantes.

Daueneck ideá una representació gràfica d'aquesta llei. Suposa la collita representada per la cabuda d'un cossi fet de peces desiguals en alçada. La cabuda naturalment depén sols de l'alçada de la peça mes curta ja que per allí es vessarà el líquit que s'hi tiri. De manera que no assolirem un augment de volum mentres no fem aquesta peça més alta, Així mateix qui regula la collita

és el principi nutritiu que es trobi en menor quantitat. Una vinya que disposés de tot l'àcid fosforic i potasa que li son necessaris però sols de la meitat del nitrògen, donaria una collita reduïda també a la meitat. La vinya sols pendria la quantitat d'àcid fosfòric i potasa en proporció del nitrogen que pogués absorbir. El rest d'aquelles dues substàncies no fora utilitzat.

D'aquí es dedueix que la manca d'un sol element paralitzaria l'acció de tots els demés: seria com si no hi fossin. També en raja la següent conseqüència: que basta a un terreny l'element fertilitzant que hi es en mes petita quantitat, (al mínimum) per a obtenir un augment de collita.

Si es vol intensificar la producció és precis no sols restituir els principis nutritius robats amb la collita sinó retornar-los amb *sobrepuig*: és dir, posar a disposició de les plantes una quantitat important de substàncies nutritives que aniran prenent mesura de les seves necessitats. Aquestes aportacions anticipades sols es possible fer-les amb adobs fosfatats i amb els potàsics, els quals son retinguts pel poder absorbent de les terres. Amb els nitrogenats seria fer una despesa inútil el suministrar a les plantes, anualment, una quantitat de nitrogen superior al que elles necessiten, perquè no son retinguts per les terres i es perdria l'excés aplicat.

Al fer les anticipacions deu recordar-se la llei econòmica del *máximum*, segons la qual: les collites no son proporcionals a les dosis d'adobs empleades, i que per tant arriba un punt en que el benefici produït per l'excés de producció no compensa les despeses fetes en el complement d'adob empleat. Es a dir, és necessari posar proporcionalment més adob per a passar de 25 a 30 cargues de vi per jornal, que per a augmentar de 20 a 25.

No s'ha d'anar a buscar doncs la *máxima collita* que es pugui obtenir sino el *máxim benefici*. L'agricultor deu fer-se ell mateix experimentalment, en les seves terres, la determinació de fins quin punt deu intensificar les abonades perquè li resulti el *máxim* de benefici.

J. R.

La Esclava

Quadre del Sahara

Estem acampats al voltant d'un pou: som una bona colla. Els soldats, ajassats per terra, descansen de la caminada; un xic més enllà, els tres negres que havien vingut per a portar les provisions estan sentats a l'entorn d'una gran cassola de fusta, de la que prenen grapat de *gofio*, que amassen una mica entre les seves mans i mengen amb delit; Bushiman dorm, estirat de boca-terrosa, i en Laschy ajuda el cuiner, que amb un altre moro prepara lo necessari per a dinar.

Jo, un cop preses les mides i fetes les observacions necessàries respecte aquell pou, m'assento a l'ombra d'una manta sostinguda pels mausers entravessats; fa de bon estar-hi, en bona veritat, doncs hi arribo a trencar el son.

Em desperta un crit del cuiner de que el menjar

està llest, i m'alço emperesit per anar-me'n al rotlló que feien els meus companys, quan veig una negra, bastant jove, sentada al costat del pou; és d'aspecte simpàctic, a pesar de l'estat de misèria que tota ella revela; va mig coberta amb un jaique fet de paracs esquinçat per tot arreu; du la cabellera tota entrenada, amb grans virolats entrellaçats, a l'estil de les mores del país; al costat hi té dues pells de gacela per a omplenar-les d'aigua.

M'hi atanço i ella, com si tingués por o vergonya s'arronça encara més del que ho estava, no atrevint-se a fixar en mí aquells ulls tan negres i blancs a la vegada, i tan tristos.

—Bushiman, ¿quí és aquesta negra i d'on ha vingut?

—Es Mambruca, la esclava dels pescadors de prop de l'illa Herne, que ve a buscar aigua per als seus amos.

—¡Pobre noia!... doneu-li menjar.

I jo mateix agafo un tros de pa blanc i tou, i li presento perquè el prengui. I Mambruca, al veure'm davant d'ella oferint-li aquell bé de Déu de pa, es queda com atontada i em dóna una mirada estranya, plena de misteris; sembla alegre i trista a la vegada.

—Es que ningú mai t'ha donat res, Mambruca? ¿Es que t'estranya que un blanc, que a tu et deu semblar un rei pel mode com va vestit, t'ofereixi un mos de pa?

Mambruca allarga poc a poc sa negra i molsuda mà i el pren respectuosament, i es queda contemplant-se'l. Li faig signes de que se'l mengi, i ella, obedient, se l'acosta a la boca, i les seves blanques dents es claven en aquella massa esponjosa amb un respecte que sembla sant; i es mira el tros que li queda a la mà, mentres va menjant poc a poc, saborejant-lo amb un goig que no es diu però s'endevina. Després ja no pren cap altra mossada i comença a embolicar el que li queda amb una punta del seu jaique.

¡I ara! Bushiman, ¿que no li agrada el pa, o que no te gana la Mambruca? Pregunta-li per qué se'l guarda.

I Mambruca, mirant-me amb aquells ulls tan tristos i tota tremolosa, em contesta:

—Es per a la Senyora.

N. FONT

FUTBOL

DIA 24 SETEMBRE Sanfeliuenc, 1; Arbós, 2.

Bé, molt bé. Així és com nostres esforçats equipers veuran amb joia com s'estableix una gran corrent de simpatia fent que els dies de partit siguin esperats amb fretura i després una verdadera afició a nostre públic.

Trobem encertadíssim alguns canvis efectuats dintre l'equip; la clau d'ell és i té que ésser sempre que en Suriol II sigui a la porteria. Tots jogaren amb esforç destacant-se en Gomà com sempre; també sobresortiren en Llorens, Mestres, Roviroa i Nualart, que pel poc temps que juga demostra que surtirà un excel·lent jugador; en Romagosa ja sap que compta amb les nostre simpaties, però és una verdadera llástima que a l'entrar ho faci tan barroerament. En Fiol, malgrat el poc temps que porta d'entrenament de mig-ala, satvà alguna ocasió perillosa.

I ara que hem pogut presenciar un partit del que tothom en sorí contentíssim, no per la victòria obtinguda, sinó pel bon desig demostrat per tots vossaltres de jugar amb tot dalit, tingueu present que aquesta victòria té d'ésser un estímul per a continuar en aquest camí, recordant-vos que una de les qualitats que us falta per a completar vostre joc, es rapidesa i promptitud, permetent-nos senyalar l'origen d'aquest defecte. Del tot conforme que en els entrenaments xuteu a porta, però també creiem a la vegada que, si hi ha bona afició, almenys dos o tres dies a la setmana tindria que jugar-se partit en-

tre els equipers del 1.º i 2.º teams combinats; i llavors tindrieu aquesta agilitat que us fa falta.

Agradable impressió ens causà l'equip visitant, tan pel seu joc pulcre com per la seva simpàtica actuació. Els defenses bè, sobretot en Ballvé; en Boada, però, es notable per les seves entrades de cap. Sobresortiren dels mitjos, en Rojas; i de la línia davantera el centre i l'ala dreta especialment en Pons. El porter no tingué ocasió de lluir-se gaire.

El partit es descapdellà, jogant-se molt netament. Arrancada esplèndida dels Arbossencs, que posa en perill la porta contrària, essent aclarida la situació pels defenses En Feliu ataca nostres línies, tenint un lleuger domini, veient-se moltes ganes de jugar per ambdues parts. El primer goal es apuntat pels nostres simpàtics contraris després d'un atac portat a l'ala dreta que envia el baló a en Miranda, qui xuta a goal, essent repel·lit pel porter, però en Garcereny remata violentament a uns tres metres de la porta i la pilota entra com exhalació. Mantes vegades puja la pilota a les línies del St. Feliu, donant lloc a que en Roviroa desenrotlli un brillant joc, essent frustrats els seus esforços per la defensa contrària. El goal d'empat fou lograt d'una bona centrada d'en Roviroa recollida per en Gomà, posant en perill la porta; amant el porter recull el baló amb les mans, i no content en Gomà de perdre tan bella jogada li fa una valenta entrada fent-li caure la pilota, i l'Artigas al buscar-la, tocant-la una mica amb els peus, tota dócil i suaument entra a la meta. Poc temps ans de terminar la primera part s'alarmà una «melée» davant de la nostra porta, salvant-se de miracle d'ésser violada: dos o tres segons, amb tants de peus que hi havia quedat sens amo la pilota; despejant un xic en Romagosa, el porter esquivà el baló enviant-lo a corner, la qual fou tirada sens conseqüències.

Passats els deu minuts de descans tornen a la palestra. Els nostres amb més braó, si cap, essent quelques vegades aplaudits, escoltant-ne ben sovint en Suriol II per la seva actuació, parant pilotes de les de cuidado. Una carícia obliga a retirar-se a en Mitjans, ocupant son lloc en Roviroa, qui a la vegada fou substituït per en Borrás. Molts atacs hi hagué per ambdues parts, essent coronada per l'èxit —donat a l'Arbós el goal de la victòria— una magnífica jugada iniciada per en Borrás, qui centrà amb gran precisió; en Gomà recull la pilota i l'acompanya fins a prop de la porta, tot i essent escomés per en Bellbé; el porter, veient el perill, surt per arrebassar el baló, però més destre en Gomà el passa i xuta a goal.

S'alinearen a les ordres de N'Emili Sans, equipier del Gimnàstic de Tarragona, a qui no regatejem nostres aplausos per son comès, essent sos fallos justos i demostrant una gran pericia i imparcialitat.

Pel Sanfeliuenc: Artigas, Ballvé, Boada, Pitar, Rigol, Rojas, Pons, Garcereny, Miranda, Codinachs, Feliu.

Per l'Arbós: Suriol II, Mestres, Romagosa, Nualart, Llorens, Solé, Roviroa, Mitjans, Gomà, Mas I, Just.

KIK-I-KIK

SOSPIRS

Pel cel blau, per l'estrellada
van vagant nostres sospirs
tota la nit, tot el dia,
anant i venint.

De vegades dos es topen;
mes, seguint el llur camí
molt tendrament se saluden,
fugint terra endins.

Van terra endins que troben
cadascú l'enyorat nlu;
un chor obert que els abriga
en son dolç callu.

Es el cor d'aquell que estima
un colomar recollit,

tot vibrant d'aleteigs dolços
i de tendres plus.

Coloms missatgers que arriben:
blancs coloms que van sortint
s'hi parlen i es petonegen
movent suau brogit.

Dolça aimia, quan et sentis
tot agitat el teu pit;
quan l'aire te portí música
de cànctics divins;

Quan t'envaeixi una onada
d'anyorament infinit,
és que en ton cor aleshores
ha entrat un de mos sospirs.

MANUEL DE MONTOLIU

Mancomunitat del Penedès

Per ésser l'Arbós un dels municipis penedesencs a qui afecta la proposició aprovada en una de les darreres sessions celebrades per l'Ajuntament de Vilafranca, ens ha semblat bé copiar-la a continuació. Heu's-la ací:

«M. I. Senyor:

La conveniència de dur a terme millores o de resoldre problemes d'interès general ha provocat sovintment la unió temporal de municipis penedesencs. La satisfacció de noves necessitats—del tot impossibles sense un aumenent permanent—si més no el pregon desig de palesar d'una manera real la unitat de la nostra comarca, exigeixen l'acoblament de tots els Ajuntaments del Penedès en un organisme únic, que en sigui representació genuïna.

Amb aquest fi, els regidors signats tenen l'alta honor de demanar al Consistori que es digni acordar:

I. Que es declari urgent.

II. Que és aspiració unànime de la vila l'agrupament de tots els municipis del Penedès integral en una Mancomunitat, consagració de la unitat espiritual de la nostra comarca.

III. Que el senyor Batlle, en nom de l'Ajuntament de Vilafranca, s'adrexi a cada una de les municipalitats penedesenques, exposant-los-hi el desig de estudiar les bases de constitució i funcionament de una Mancomunitat que, a l'ampar dels drets concedits per la Llei Municipal (articles 80 i següents), representi el Penedès i pugi encarregar-se dels serveis de Cultura, Obres públiques, Beneficència, Higiene, Policia rural i altres que siguin propis del conjunt d'Ajuntaments, i, ensemps, les convoqui a una reunió magna.

IV. Que es nomeni una ponència amb la comanda de fer un projecte d'Estatut de la Mancomunitat del Penedès, per a sotmetre'l a l'aprobació de les Corporacions que assisteixin a la esmentada reunió.

Cases Consistorials de Vilafranca, a 16 d'Agost de 1922.

Pau Solsona,—J. Alsina Roig,—Josep Masachs,—P. Ribalta,—Josep Campamà,—Pau Miró,—Joan Parera,—S. Abella,—J. Vives Balanyà.

M. I. Senyor Batlle Constitucional d'aquesta vila.»

La proposició s'acceptà per unanimitat.

ELS POBLES

Els municipis penedesencs són vuitanta. Heu's ací la llista:

Abrera, Albinyana, Altafulla, Arbós, Avinyonet, Alguarnúria.

Banyeres, Begues, Bellvei, Bisbal del Penedès, Bonastre, Bruch.

Cabrera, Calafell, Canyelles Capellades, Carme, Castellet i Gornal, Castellví de la Marca, Cerdell, Cubelles, Cunit.

Esparraguera, Fonttrubí, Gelida.

La Llacuna, La Granada, La Nou, Les Cabanyes.

Llorenç del Penedès.

Martorell, Masllorens, Masquefa, Mediona, Montferri, Montmell.

Olièrdola, Olesa de Bonesvalls, Orpí, Olivella, Pachs, Plera, Pierola, Pla del Penedès, Pobla de Montornès, Pontons, Puigdalba.

Querol.

Riera, Roda de Barà, Rodonyà.

Salomó, Sant Cugat Sasgarrigues, Sant Esteve Sesrovires, Sant Jaume dels Domenys, Sant Llorenç d'Hortons, Sant Martí Sarroca, Sant Pere de Ribes, Sant Pere de Riudevilles, Sant Quinç de Mediona, Sant Sadurn de Noya, Sant Vicens de Calders, Santa Fe, Santa Margarida i Monjos, Santa Oliva, Santa Perpètua, Sitges Subllats.

Torredembarra, Torre de Claramunt, Torrelles de Foix.

Vallbona, Vendrell, Vilafranca del Penedès, Vilanova i Geltrú, Vilarrodona, Viloví.

CRONICA ARBOSENCA

RELIGIOSA

Diumenge XVII després de Pentecostés.—Catecisme de perseverancia a 2 quarts de 12; doctrina a 2 quarts de 4 i a les 5 Rosari cantat, mes d'Octubre i plática dominical.

Tots els dies del mes d'Octubre durant la missa de 6 es resarà el Sant Rosari a 2 quarts de 7 del vespre Rosari i mes d'Octubre.

El dimarts dia 3 es donarà principi al vespre [a la novena a la Mare de Déu del Remei.

Divendres, primer de mes, Comunió pels socis de l'Apostolat de l'Oració i a 2 quarts de 6 de la tarda junta de les Conferències de St. Vicens de Paul.

Diumenge vinent a les 10, ofici dedicat a la Mare de Déu del Remei.

Misses: Demà a les 6 per Ana Lidia Sommer; dimarts a les 6, missa en acció de gràcies a Sant Antoni; Dimecres a 2 quarts de 9 per Dolors Mitjans; Dissabte a les 6 per Francesc Janer (a. c. s.).

DEL CALENDARI

Mes d'Octubre.—Té 31 dies.

Sol.—Dia 1: surt a les 5 h. 47 m. del matí (com el 25 Març). Es pon a les 5 h. 34 m. de la tarda (com el 22 de Febrer). Duració del dia 11 h. 47 m.

Dia 31: surt a les 6 h. 21 m. (com el 4 Març). Es pon a les 4 h. 48 m. (com el 16 Gener). Duració del dia, 10 h. 27 m.

S'escurça el dia durant el mes de 1 h. 20 m., corresponent-ne 34 m. al matí i 46 a la tarda.

Lluna.—Plena el dia 6.—Quart minvant el 13.—Nova el 20.—Quart creixent el 27.

—Al Maig velérem com en moltes localitats d'Europa es conserven encara reminiscències de les festes amb que el paganism homenajava als seus genis agrícoles per tal de tenir-les propis, i encalçar d'ells un favorable despertar de la Natura en l'època en que qualsevol circumstàncies pot malmetre el nou brostar i florir de plantes i arbres.

A l'Octubre, arribats a bon terme els fruits, eren també celebrades festes en l'antiguitat, de caràcter agrícola, relacionades amb les veremes i amb els treballs preparatoris de la sembra, amb l'intent d'atraure's la bona voluntat de les divinitats que d'altre manera haurien perjudicat les collites.

En pobles de condició inferior, desconexors de l'Agricultura, i dedicats a la caça i al pastoreig celebraven igualment les seves festes, però entre ells tenien un caràcter diferent ja que les seves cerimònies van dirigides a l'expulsió dels esperits malignes i altres pràctiques característiques de la manca de cultura.

Així podríem citar les festes de Dasserà celebrades al Nepal, abans de procedir-se a la collita de l'arròs. Durant les mateixes regna una llicència desenfrenada, no funcionen els tribunals i es concedeixen indulgències. Al setè dia es purifica la Ciutat. En una gran parada, en la qual hi forma l'artilleria; aquesta rom el foc durant deu minuts, tenint lloc llavors l'expulsió dels esperits.

Aforística del mes.—Del caçar i del sembrar, consell no en vulguis donar.—Per la Mare de Déu del Pilar, faves a sembrar.—Figues flors i bolets, mengen poquets.—Per Sant Simó, sembra, baró.—Per Sant Lluc sembra moll o eixut.—Ni caçar amb cadells, ni llaurar amb badells.—Per Santa Teresa, blat a tota terra.—Per Sant

Lluc la nespre a pelluc.—Quan l'Octubre fa la fi, Tot-Sants és al matí.

SOCIETARIA

Sindicat Viticol Comarcal d'Arbós.

Es participa als tenedors d'Accions i Obligacions del Sindicat, que durant el corrent mes d'Octubre, el Banc Comercial de Tarragona, Agència en aquesta vila, pagarà els cupons.—La Junta.

ESPORTIVA

Estem d'enhorabona: una festa esportiva es descapdella avui al camp d'esports en el seu Velòdrom. Els capdavanters de la pista, no dormint sobre l'exit assolit en la prop-passada Festa Major, han organitzat un bon programa ciclista, no regatejant esforços.

Frulrem, doncs, d'un atraient espectacle, donant-nos a conèixer corredors de fama, entre ells en Marcell Llopis i J. Hewitson els quals ostenten els campionats del Sans dels anys 1921 i 1922 respectivament. Com inscrits també hi figuren en J. Tous i Rafel Marrugat, que han demostrat ésser un dels mes temibles «sprinters» del ciclisme català.

Esperem amb interès aquesta festa ciclista per fer-se per primera vegada una carrera a la americana d'hora i mitja integrada per varis equips amb corredors de 1.ª 2.ª i 3.ª categoria; també es correrà una emocionant prova a la asturiana, tancant la festa una altra fent-la a pista partida corrent-la dos equips.

Es començarà a les 3 en punt de la tarda.

El primer equip del F. C. Arbós es traslladarà avui primer d'Octubre a Torredembarra per a jugar un partit de Futbol amb el primer team d'aquella vila disputant-se una formosa copa.

VARIA

Les famílies Bassas, Martínez Domingo, Pons-Gomà, Pons-Rusca, i Ripoll han sortit per Barcelona donant per finit son veraneig.

Tenim notícia de «L'Elenc Artístic Arbossenc», continuant la seva atractiva actuació, ha fet el repart de papers per representar, en la diada de Tot-Sants l'excel·lent drama d'En Guimerà, «Mar i Cel», en la forma acurada a que ens te acostumats.

Després d'una llarga absència, ha passat en aquesta, unes setmanes, disfrutant les delícies d'estar entre la família, Benjamí Bertran acompanyat de sa distingida esposa havent sortit vers St. Raphael (França) ont té sa residència, el dilluns passat. Molt desitgem l'hi hagi sigut grata sa estada.

La setmana passada una dona del veí poble de Bellvei, segurament cansada de la vida, terminà sos dies, tirant-se al pas del tren.

En Ramon Gomà ha pres possessió de veterinari de Montroig. Desitgem al company i amic de sempre li sigui agradable i profitós son nou estatge.

Després de complir la penosa tasca de servir en terres africanes ha tornat bo i sà entre sa família n'Enric Albornà. Ho celebrem.

El diumenge passat al sortir del camp d'esports vam sentir molts comentaris, ben poc favorables per cert, a propòsit de les greus faltes d'ortografia que hi ha en alguns anuncis de la tanca. Desitjaríem que es mirés la manera d'arreglar-ho, i a l'ensems ens permetem apuntar modestament que ja que s'ha tingut el gust de resucitar sobre el portal l'escut mes antic que es coneix de l'Arbós, agrairíem que es substituís aquella *figuera* (!), per un arbósser, que és l'emblema que ens correspon, i que suprimissin les inicials A. R., que no han existit mai en l'escut apaisat.

Blondas y encajes al bolillo

Mantelerias Bordados

E. Vall-Borrás

Major, 33 Arbós Condal, 7 Barcelona

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770

Representant a l'Arbós : Ramón Escarrà : Major, 34

Elaboració de ví sense alcohol

MARCA MOSTUYA (nom registrat)

(Medalla d'or en la Exposició de S. Sadurní de Noia)

CINTO RIBOSA

Banyeres del Penedés

(Tarragona)

CASA RIBÉ

EBANISTERIA I FUSTERIA

SERRA MECÁNICA

Palma, 14 i 15

ARBÓS

Tripas para embutidos

de Nueff y Co. de Chicago U. S. A.

calidades insuperables, servidas siempre con ventaja de precio

Pimentones puros y garantizados de Vera y Die de Orihuela.

Depositarario General

Juan Mas Vidal Arbós del Panadés

CORRESPONDENCIA

Don A. Calmet. - Ataulfo, 14. - 1.º BARCELONA

"Hotel Moderno"

Propietaris: Jover i Solé Germans

TOT CONFORT — PREUS REDUITS

SITUAT EN EL PUNT MES CENTRIC DE

BARCELONA

Carrer del Hospital, 5, 7, 9 i 11 - Teléfon 2239

Disponible**Carles Mas Tarafa**

Administració compra-venta de

Finques rustiques i urbanes

Prestecs hipotecaris

Facilitats per a l'adquisició de finques en les principals capitals i poblacions importants

CASES PER VENDRE EN BON INDRET DE LA VILA I DE TOTS PREUS

Terrenys propis per a edificar

Major, 56

Arbós del Penadés

PINTURA.-DECORACIÓ

EMPAPERADOR

Francisco Ribas

Es preparen pintures pels aficionats

Carrer Major 54.

ARBÓS

Un bon sabó estalvia temps, roba i diners

SABONS ARPA

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de

LLUIS ROMAGOSA

FABRICA EN SANT MARTÍ (Barcelona)

Fábrica de Mosáic Hidráulic-Vda. i fill de E. Juliverri

Ciments de tota mena : Guix i calç hidràulica : Escales, aigües, lavabos, piques, waters, safareixos, dipòsits, tuberíes i balustres

CALITAT IMMILLORABLE.

ESCOLLIT ASSORTIT EN DIBUIXOS.

No compreu se'ns visitar avans aquesta acreditada casa. Vegi's catàleg i preus.

Doctor Robert, 12 i Nord, 5

TELÉFON 811
VENDRELL

REPRESENTANT:

Maria Galvez Vda. Tarafa

Major, núm. 60 : Arbós

SETMANARI**Badalota****INDEPENDENT**

Defensor dels interessos Morals i Materials d'Arbós i sa comarca

Admetem anuncis a preus modics